

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoE/90/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418207182
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4418207182.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu a JUDr. Marty Polyákovvej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v exekučnej veci oprávnenej: Bc. E. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. J., A. XXXX/XX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Ernestova bašta 2, IČO: 36857751, proti povinnému: Mgr. O. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. O. K., B. XXX/X, o návrhu oprávnenej na výkon rozhodnutia súdu o úpravu styku s maloletým dieťaťom: Z. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, na odvolanie oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 4. marca 2021, č. k. 16Em/2/2018-192 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V úvode odôvodnenia uviedol, že oprávnená, matka maloletej, sa návrhom podaným dňa 03. 12. 2018 domáhala nariadenia výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom. Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 7P/338/2014 zo dňa 23. 08. 2016, v časti týkajúcej sa úpravy styku s maloletým dieťaťom, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02. 09. 2016, bol upravený styk otca tak, že otec bol oprávnený vziať si maloletú k sebe každý nepárny týždeň v piatok o 16:30 hodine v mieste bydliska matky a bol povinný vrátiť maloletú späť matke na to isté miesto v ten istý týždeň v nedeľu o 18:00 hodine. Ďalej bol otec oprávnený vziať si maloletú k sebe každý týždeň vo štvrtok o 15:00 hodine zo školského zariadenia a bol povinný vrátiť ju späť matke v ten istý deň v mieste bydliska matky o 18:00 hodine, tým sa menil rozsudok Okresného súdu Bratislava III. č. k. 38P/274/2013-198 zo dňa 25. 09. 2014 v časti o styku otca s maloletou. Za tých istých podmienok otec bol oprávnený vziať si maloletú k sebe každý nepárny rok od 22. 12. od 16:30 hodiny do 30. 12. do 18:00 hodiny toho istého roka, každý páry rok 30. 12. od 16:30 hodiny do nasledujúceho nepárneho roka do 06. 01. do 18:00 hodiny, každý nepárny rok v stredu pred Zeleným štvrtkom od 16:30 hodiny do nasledujúceho týždňa do utorka po Veľkonočnom pondelku do 18:00 hodiny, počas jarných prázdnin v čase povinnej školskej dochádzky v párnom roku od piatku týždňa predchádzajúceho začiatku jarných prázdnin maloletej od 16:30 hodiny do soboty týždňa jarných prázdnin do 18:00 hodiny, počas letných prázdnin každý rok od 30. 06. od 16:30 hodiny do 15. 07. do 18:00 hodiny a od prvej augustovej soboty od 16:30 hodiny do tretej augustovej nedele do 18:00 hodiny, pričom počas sviatkov a prázdnin sa nebude uplatňovať úprava styku otca s maloletou počas nepárnych víkendov a štvrtkov. Oprávnená v návrhu tvrdila, povinný, otec maloletej, si však svoju povinnosť neplnil riadne a nerešpektoval rozhodnutie súdu, opakovane dochádzalo k situáciám, kedy jej maloletú odovzdával s meškáním, ktoré odôvodňoval dopravnými prekážkami na komunikáciách medzi jeho bydliskom a

bydliskom maloletej. O nerešpektovaní súdom určeného rozsahu styku poukázala aj na skutočnosť, že povinný si dovolil dňa 15. 03. 2018 zobrať maloletú zo škôlky v čase obeda, napriek skutočnosti, že bol oprávnený vziať si k sebe maloletú až od 15:00 hod, pričom ju o tejto skutočnosti vôbec neinformoval. Mala za to, že otec ju svojim konaním ukracuje o čas, ktorý by mala maloletá tráviť v jej prítomnosti.

3. Rozhodnutie právne oprel o ust. § 376 ods. 1 až 3, § 377 ods. 1 až 3, § 378, § 379 ods. 1, § 384 ods. 1 a § 390 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Vykonaným dokazovaním, z pripojeného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/32/2018-391 zo dňa 25. 02. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25. 02. 2020, mal preukázané, že bola ním schválená rodičovská dohoda v časti o výživnom na maloletú a zároveň bol zmenený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, č. k. 7P/338/2014-89 zo dňa 23. 08. 2016 v časti o úprave styku otca s maloletým dieťaťom tak, že otec bol oprávnený vziať si maloletú k sebe každý nepárny týždeň v roku v piatok o 17:00 hodine v mieste bydliska matky a bol povinný vrátiť maloletú späť matke v ten istý týždeň v nedeľu o 17:00 hodine. Ďalej bol otec oprávnený za tých istých podmienok vziať si maloletú k sebe každý nepárny rok od 22. 12. od 17:00 hodiny do 30. 12. do 17:00 hodiny toho istého roka, každý párný rok 30. 12. od 17:00 hodiny do nasledujúceho nepárneho roka do 06. 01. do 17:00 hodiny, každý nepárny rok v stredu pred Zeleným štvrtkom od 17:00 hodiny do nasledujúceho týždňa do utorka po Veľkonočnom pondelku do 17:00 hodiny, počas jarných prázdnin v čase povinnej školskej dochádzky v párnom roku od piatku týždňa predchádzajúceho začiatku jarných prázdnin maloletej od 17:00 hodiny do soboty týždňa jarných prázdnin do 17:00 hodiny, počas letných prázdnin každý rok od 30. 06. od 17:00 hodiny do 15. 07. do 17:00 hodiny a od prvej augustovej soboty od 17:00 hodiny do tretej augustovej nedele do 17:00 hodiny, pričom počas sviatkov a prázdnin sa neuplatňovala úprava styku otca s maloletou počas nepárnych víkendov. Matka bola povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a v určený čas v mieste jej bydliska ho otcovi odovzdať a otec bol povinný dieťa matke včas vrátiť. Dôvodil, že uznesením č. k. 16Em/2/2018-155 zo dňa 06. 08. 2020 bol nariadený výkon rozhodnutia uvedeného rozsudku č. k. 11P/32/2018-391 v časti týkajúcej sa úpravy styku s maloletou, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25. 02. 2020. Uviedol, že otcovi zaslal výzvu na plnenie práv a povinností podľa právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktorú si povinný prevzal dňa 09. 10. 2020. Dňa 13. 10. 2020 vyzval matku, aby v lehote 10 dní oznámila súdu, či sa realizuje styk s maloletou, nakoľko otcovi bola zaslaná výzva na plnenie práv a povinností podľa právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Prípisom doručeným dňa 29. 01. 2021 matka maloletej oznámila, že otec nerešpektoval právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie. Dňa 27. 09. 2020 jej povinný odovzdal maloletú v čase od 17:20 hod., opätovne neskoro, pričom jej vysvetlil dôvod opätovného meškania a to aj napriek jej telefonátom a textovým správam, prostredníctvom ktorých sa od povinného snažila zistiť dôvod meškania. Verbalizovala obavu a strach o svoje maloleté dieťa. Oprávnená ďalej uviedla, že dňa 03. 09. 2020 povinný navštívil maloletú v škole bez jej vedomia a to v čase, kedy si bol istý, že nepríde, nakoľko býva v čase okolo obeda v práci a povinný sa týmto spôsobom snažil realizovať styk nad rámec styku určeného. Dodala, že v tom období mali rodičia žiakov zakázaný vstup do školy v dôsledku opatrení, ktoré škola prijala na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, ktorý zákaz povinný ignoroval a za maloletou išiel až do triedy, v ktorej sa nachádzali aj ostatní žiaci. Dňa 27. 09. 2020 jej povinný odovzdal maloletú opätovne s dvadsaťminútovým meškaním, pričom ju vôbec o meškaní neinformoval, neodpovedal na jej správu, ani na jej pokusy telefonicky sa s ním skontaktovať v snahe zistiť dôvod jeho meškania. Po príchode jej nevysvetlil ani dôvod jeho meškania s odovzdaním maloletej. Dňa 08. 11. 2020 jej povinný odovzdal maloletú v čase okolo 17:10 hod., pričom v tomto prípade ju informoval o dôvode jeho meškania, ktoré zdôvodnil poruchou jeho vozidla.

4. Na podklade zisteného skutkového stavu zvýraznil, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a nemal za preukázané, že by tomu bolo inak v predmetnej veci. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že povinný si svoje povinnosti, vyplývajúce mu z posledného právoplatného a vykonateľného rozhodnutia plnil a styk s maloletou sa realizoval pravidelne. Na základe týchto skutočností nepokračoval vo vykonávanom konaní a konanie zastavil podľa § 390 písm. e) CMP. K vytýkaným skutočnostiam oprávnenou poznamenal, že povinný v čase styku s maloletým dieťaťom realizuje svoje rodičovské práva vyplývajúce mu z § 28 ods. 1 Zákona o rodine. Zohľadnil a zobral do úvahy tú skutočnosť, že povinný má trvalý pobyt mimo adresy trvalého bydliska maloletého dieťaťa vzdialený asi 100 km. Povinný počas cesty z jeho miesta trvalého bydliska do miesta trvalého bydliska maloletého dieťaťa trávi čas, o ktorý je ukrátený vlastne zo styku s maloletým dieťaťom. Za nepochybné považoval to, že dopravnú situáciu nie je možné vždy predvídať a tak sa môže stať, že povinný mešká niekedy 20 minút. Apeloval na oprávnenú, aby túto skutočnosť akceptovala a bola empatická, aby styk

dieťaťa s druhým rodičom bol vždy v záujme maloletého dieťaťa, a aby aj realizovaný styk priniesol očakávaný výsledok vo vzťahu k všetkým účastníkom. Záverom poznamenal, že medzi rodičmi maloletej sú vzťahy narušené a je povinnosťou rodičov, aby sa správali a konali tak, že bude dosiahnutý najlepší záujem maloletého dieťaťa. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

5. Proti tomuto uzneseniu podala oprávnená v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu, že súd v uznesení dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a žiadala, aby bola povinnému uložená pokuta, ktorá by ho motivovala k plneniu jeho povinností vyplývajúcich mu z vykonateľného súdneho rozhodnutia. Zvýraznila, že povinný nevysvetlil dôvod jeho meškania. Namietala, že súd sa upriamil len na meškanie otca s odovzdaním maloletej v nedele, pričom nezohľadnil skoršie vyberania maloletej povinným zo škôlky. Zvýraznila, že voči meškaniu bola spočiatku empatická, avšak po ich pravidelnom opakovaní nadobudla presvedčenie, že tak povinný koná úmyselne. Zosumarizovala jednotlivé meškania povinného aj s uvedením presného času omeškania s odovzdaním maloletej, ako aj dátumy skoršieho vybratia maloletej povinným zo škôlky a návštevy maloletej povinným v škôlke. Zvýraznila, že nesprávne bolo konštatovanie súdu prvej inštancie, že návrh o novej úprave styku mal byť jej reakciou na povinným podané trestné oznámenie na jej osobu a uviedla, že dňa 08. 02. 2018 podal povinný návrh na zmenu zverenia na striedavú osobnú starostlivosť a zároveň v tom čase podal na ňu aj trestné oznámenie. Súhlasila s konštatovaním súdu prvej inštancie, že vzťahy medzi rodičmi sú narušené, ale zastala názor, že sú úmyselne narušované povinným.

6. K odvolaniu oprávnenej sa vyjadril povinný písomným podaním, v ktorom vyjadril súhlas s výrokom napadnutého uznesenia. Zvýraznil, že jeho vzťah s maloletou je krásny a harmonický a povinná sa ho snaží zničiť. Mal za to, že si plní povinnosti vyplývajúce mu z rozhodnutia o úprave styku. V ďalšom texte sa vyjadroval k podaniu oprávnenej učenému v konaní vedenom pod sp. zn. 16P/27/2021.

7. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu oprávnenej uviedol, že ho kontaktovala matka dňa 09. 10. 2020 ohľadom nerešpektovania súdneho rozhodnutia ako aj nevhodného a nevyspytateľného správania otca, ktoré bolo spôsobené neprímeraným požitím alkoholických nápojov. Otec bol zo strany kolízneho opatrovníka poučený o rešpektovaní súdneho rozhodnutia. Dňa 20. 04. 2021 vykonal pohovor s matkou, ktorá trvala na výkone rozhodnutia, nakoľko otec si neplnil riadne právoplatné rozhodnutie súdu tým, že maloletú dcéru opakovane nevracal na čas. Uviedla, že buď jej pošle hlasovú správu alebo telefonicky oznámi, že meškajú. Zároveň uviedla, že aj v minulosti porušoval súdne rozhodnutie tým, že svojvoľne navštevoval maloletú nad rámec súdneho rozhodnutia. Vzhľadom k tomu, že matka dňa 14. 04. 2021 podala na Okresný súd Nové Zámky návrh na vydanie neodkladného opatrenia o zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom a pozbavenie rodiča výkonu rodičovských práv mal za to, že odvolanie matky voči predmetnému uzneseniu o výkon rozhodnutia je nedôvodné.

8. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedol, že dňa 20. 04. 2021 kontaktoval otca maloletej, že s maloletou Z. bude zrealizovaný pohovor na žiadosť súdu. Následne otca maloletej informoval, že na súde prebieha konanie na zákaz styku maloletého dieťaťa s rodičom, pozbavenie rodiča výkonu rodičovských práv. Otec žiadal byť vypočutý na príslušnom úrade, nakoľko sa k predmetnej veci chcel u kolízneho opatrovníka vyjadriť. Dňa 03. 05. 2021 vykonal pohovor s otcom maloletej. Z vyjadrenia otca vyplývalo, že návrh matky mu do dnešného dňa zo súdu doručený nebol. Otec uviedol, že matka podala na neho trestné oznámenie vo veci sexuálneho zneužívania a dozvedel sa to vo februári 2020. Zatiaľ v predmetnej veci na polícii vypočutý nebol. Z vyjadrenia otca ďalej vyplynulo, že s maloletou dcérou má vybudovaný vzťah. Uviedol, že celý víkend od 30. 04. 2021 do 02. 05. 2021 v zmysle rozsudku strávila maloletá u neho v domácnosti a neboli žiadne problémy počas styku. Zároveň uviedol, že maloletú Z. po skončení styku odovzdal matke na čas. Otec bol oboznámený, že maloletej Z. bola zabezpečená psychologická pomoc prostredníctvom psychológa referátu poradensko-psychologických služieb. Zvýraznil, že vzhľadom na pretrvávajúcu deštruktívnu komunikáciu medzi rodičmi ako aj vzniknutú situáciu v rodine boli obaja rodičia spolu s maloletou odporučení na psychologické konzultácie na referát poradensko-psychologických služieb za účelom poradenskej a psychologickkej pomoci rodičom ako aj maloletej Z..

9. Povinná vo svojej replike uviedla, že obsah vyjadrenia povinného bol zmätočný a nemajúci súvis s podstatou prebiehajúceho súdneho konania. Tvrdila, že konanie povinného má stúpajúcu tendenciu, v dňoch 03. 05. 2021, 10. 05. 2021 a dňa 17. 05. 2021 sa povinný dostavil do základnej školy maloletej navštevuje a svojou prítomnosťou narúšal vyučovanie detí, čím stresoval aj maloletú a jej spolužiakov,

nevyvímajúc vyučujúceho. Uvedené sa udialo bez jej vedomia a povinný bol vyzvaný priamo riaditeľom školy, aby opustil priestory školy aj z dôvodu prijatých opatrení školou. Konanie povinného pretrváva dlhodobo, pričom pravidelne mešká s odovzdaním maloletej bez upovedomenia, domáha sa stretávania s maloletou nad rámec súdom určeného rozsahu styku. Zastala názor, že neboli splnené podmienky na zastavenie konania v zmysle ust. § 390 písm. e) CMP. V prílohe repliky uviedla, že skoršie vyberania maloletej povinným z MŠ a ZŠ si môže súd preveriť u učiteľiek, vychovávateľiek, ale aj u riaditeľa ZŠ. Meškania oznámené povinným prostredníctvom správ si súd môže overiť u telefónneho operátora. Vysvetlila, že podstatou tohto konania je to, aby bolo povinným dodržiavané rozhodnutie súdu, a aby svojvoľne nekonal nad jeho rámec. Dala do pozornosti, že vzťah povinného s maloletou dcérou zďaleka nie je taký, ako ho prezentuje. Maloletá je z jeho konania rozrušená (napr. neohlásené návštevy v ZŠ podľa ľubovôle povinného), vyvedená z miery, zmätená (napr. klamstvami, manipuláciou a sugesciou povinného, že ju priviezol domov včas, hoci jej ja hovorím, ba dokonca i ukážem na hodinkách, aký je čas - ďaleko za tým, kedy mali prísť), vystrašená (napr. meškami, alebo rečami povinného o tom, ako ju už nevráti domov), a doma mi plače, že k povinnému viac nechce ísť. Uviedla, že neprejavuje záujem o svoju prvorodenú dcéru V., neudržiava s ňou primeraný rodičovský kontakt. V ďalšom texte podala vyjadrenie k vyjadreniu povinného k sp. zn. 16P/27/2021.

10. Oprávnená vo svojom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáha zákazu styku povinného s maloletou, nakoľko ako matka je povinná urobiť pre zabezpečenie bezpečnosti svojho dieťaťa všetko, čo je v jej možnostiach v záujme jej priaznivého psychického vývoja a to s poukazom na vyjadrenia maloletej, ako aj s poukazom na doterajšie závery prebiehajúceho trestného konania. V uvedenej veci nedošlo k nariadeniu neodkladného opatrenia a momentálne je vo veci nariadené pojednávanie, vzhľadom ku ktorej skutočnosti zastala názor, že jej odvolanie v súčasnom štádiu konania nemožno považovať za nedôvodné z dôvodu pretrvávajúcich problémov s odovzdaním maloletej zo strany povinného. Konanie povinného pretrváva dlhodobo, pričom nielenže pravidelne mešká s odovzdaním maloletej bez toho, aby ju riadne upovedomil, ale domáha sa stretávania s maloletou nad rámec súdom určeného rozsahu styku. Napadnuté uznesenie žiadala zrušiť.

11. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej nie je dôvodné. Preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

14. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné konanie o výkon rozhodnutia začalo dňa 03. 12. 2018 na základe návrhu oprávnenej, ktorým žiadala nariadenie výkonu rozhodnutia styku otca s maloletou vymedzeného v rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/338/2014 zo dňa 23. 08. 2016, z dôvodu, že povinný si však svoju povinnosť neplní riadne a nerešpektuje rozhodnutie súdu, opakovane jej maloletú odovzdáva s meškami, ktoré odôvodňuje dopravnými prekážkami na komunikáciách medzi jeho bydliskom a bydliskom maloletej. Spočiatku meškania povinného tolerovala,

nakoľko išlo o meškanie v rozsahu pár minút, avšak s odstupom času sa dĺžka meškania stále zväčšoval. Tiež dôvodila, že povinný si dovolil dňa 15. 03. 2018 zobrať maloletú zo škôlky v čase obeda, napriek skutočnosti, že bol oprávnený vziať si k sebe maloletú až od 15:00 hod, pričom ju o tejto skutočnosti vôbec neinformoval. Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/32/2018-39 zo dňa 25. 02. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25. 02. 2020, bolo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané, že bola schválená rodičovská dohoda v časti o výživnom na maloleté dieťa a zároveň bol zmenený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/338/2014-89 zo dňa 23. 08. 2016 v časti o úprave styku otca s maloletou tak, že otec bol oprávnený vziať si maloletú k sebe každý nepárny týždeň v roku v piatok o 17:00 hodine v mieste bydliska matky a bol povinný vrátiť maloletú späť matke v ten istý týždeň v nedeľu o 17:00 hodine. Ďalej bol otec oprávnený za tých istých podmienok vziať si maloletú k sebe každý nepárny rok od 22. 12. od 17:00 hodiny do 30. 12. do 17:00 hodiny toho istého roka, každý párný rok 30. 12. od 17:00 hodiny do nasledujúceho nepárneho roka do 06. 01. do 17:00 hodiny, každý nepárny rok v stredu pred Zeleným štvrtkom od 17:00 hodiny do nasledujúceho týždňa do utorka po Veľkonočnom pondelku do 17:00 hodiny, počas jarných prázdnin v čase povinnej školskej dochádzky v párnom roku od piatku týždňa predchádzajúceho začiatku jarných prázdnin maloletej od 17:00 hodiny do soboty týždňa jarných prázdnin do 17:00 hodiny, počas letných prázdnin každý rok od 30. 06. od 17:00 hodiny do 15. 07. do 17:00 hodiny a od prvej augustovej soboty od 17:00 hodiny do tretej augustovej nedele do 17:00 hodiny, pričom počas sviatkov a prázdnin sa neuplatňovala úprava styku otca s maloletou počas nepárnych víkendov. Matka bola povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a v určený čas v mieste jej bydliska ho otcovi odovzdať a otec bol povinný dieťa matke včas vrátiť. Prípisom doručeným súdu prvej inštancie dňa 16. 03. 2020 oprávnená oznámila, že na podanom návrhu o výkon rozhodnutia trvá, aj napriek tomu, že už bolo vydané nové rozhodnutie v časti úpravy styku s maloletou a navrhla voči povinnému za doposiaľ preukázané porušenia právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia prijať opatrenia. Uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16Em/2/2018-155 zo dňa 06. 08. 2020 bol nariadený výkon rozhodnutia podľa exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/32/2018-391 zo dňa 25. 02. 2020 v časti týkajúcej sa úpravy styku s maloletou, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25. 02. 2020. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o výkon uvedeného rozhodnutia zastavil podľa ust. § 390 písm. e) CMP.

15. Podľa § 1 CMP, podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

16. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

18. Podľa § 373 CMP, na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

19. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

20. Podľa § 390 písm. e) CMP, súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak došlo k splneniu povinnosti.

21. Podľa § 3 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“), súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

22. Podľa § 3 ods. 2 vyhlášky, pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

23. Podľa § 3 ods. 5 vyhlášky, ak súd zistí až po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia, že existujú ospravedliteľné dôvody podľa odseku 1, súd nepostupuje podľa § 379, 382 a 383 zákona a neuskutoční sa výkon rozhodnutia.

24. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

25. Podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

26. Účelom výkonu rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletých je zabezpečiť splnenie povinností uloženej právoplatným rozhodnutím súdu. Základným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je teda, že povinný neplní dobrovoľne rozhodnutím súdu uložené povinnosti. Právna úprava vyplývajúca z Civilného mimosporového poriadku, týkajúca sa výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v spojení s vyhláškou, ktorá bližšie upravuje postup súdu v rámci vykonávacieho konania, zdôrazňuje ochranu maloletého dieťaťa pred ujmom, ktorá by mohla vzniknúť núteným výkonom rozhodnutia, zároveň ukladá súdu povinnosť zohľadňovať nielen správanie sa povinného pri plnení povinností, ale aj správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého. Rešpektovanie najlepšieho záujmu dieťaťa je základná procesná zásada vyjadrená v čl. 4 CMP, podľa ktorého platí, že ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme. Nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých môže mať výrazným spôsobom dopad na maloleté dieťa a jeho psychiku, preto je v prvom rade potrebné využiť všetky prostriedky, ktoré zasahujú do postavenia a práv dieťaťa v čo najmenšom rozsahu. Povinnosťou súdu je zistiť, či pre neplnenie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia, existujú ospravedliteľné dôvody. Nariadenie výkonu rozhodnutia prichádza do úvahy až v prípade, ak ostatné inštitúty, ktoré nemajú donucovaniu povahu a smerujú k dobrovoľnému plneniu povinností sa minuli účinku. Zákon však konkretizuje aj prípady, kedy súd konanie zastaví. Ide jednak o situácie, keď súd vo výkone rozhodnutia nemôže pokračovať z procesných dôvodov, ako aj tie, keď došlo k splneniu povinností a zastavenie výkonu rozhodnutia je dôležité z hľadiska právnej istoty, ako aj pre možnosť domáhať sa náhrady trov konania, o ktorých sa rozhoduje v uznesení o zastavení konania (§ 391 CMP) pričom sa má sa na mysli dobrovoľné splnenie, týkajúce sa predovšetkým jednorazových povinností; ak by išlo o opakujúce sa povinnosti, je potrebné, aby sa súd presvedčil, že tu je predpoklad na dobrovoľné plnenie v budúcnosti a konanie zastaví až neskôr.

27. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie správne odôvodnil, a preto odvolací súd sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP. Nakoľko odvolací súd pri prejednávaní veci dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP, prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov konania v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva účastníkov konania, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor.

28. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že úprava štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku obsahuje osobitný typ konania - výkon rozhodnutia vo veciach maloletých. Zaradenie výkonu rozhodnutia v týchto veciach do Civilného mimosporového poriadku zachováva komplexnú systematiku vecí mimosporového charakteru. V tomto prípade ide o oblasť

personálnej exekúcie. Postup pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy ako následný a možný, ak dôjde k neplneniu či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy. Novokoncipované ustanovenia štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku dôsledne sledujú klasické dve fázy exekučného konania, ktoré sa uplatňujú aj v otázkach tzv. personálnej exekúcie, a to nariadenie výkonu rozhodnutia uznesením ako prvú fázu a uskutočnenie výkonu rozhodnutia ako druhú fázu. Medzi týmito dvoma fázami prebieha fáza mediačná (zmierovacia), ktorá doteraz prebiehala ešte pred nariadením výkonu rozhodnutia. Podľa ustanovení štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku sa bude postupovať pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo akákoľvek iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, - ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Z okruhu vykonávacieho konania ohľadom maloletého podľa právnej úpravy Civilného mimosporového poriadku je vyňatý výkon rozhodnutia o vymoženie výživného, ktoré je peňažným plnením, a tak spadá pod právnu úpravu Exekučného poriadku. Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, týkajúce sa maloletého dieťaťa v uvedených veciach. Exekučným titulom bude aj rozhodnutie súdu, ktoré obsahuje uzavretú rodičovskú dohodu podľa Zákona o rodine. Hoci explicitne nie je formulované uloženie povinnosti, implicitne je zrejmé, že ten rodič, ktorý nemá u seba dieťa, je oprávneným, a ten, ktorý má dieťa u seba, je povinným. Pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých poskytujú súdu súčinnosť aj ďalšie osoby, a to orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, orgán obce, prípadne aj orgán Policajného zboru. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine môže súd na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti o dieťa, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom. Exekučným titulom je aj vykonateľné rozhodnutie súdu, ktorým bola určená iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému (maloletým), pričom oprávneným je rodič, ktorý nemá u seba dieťa (deti) a povinným je rodič, majúci dieťa (deti) u seba. Postup pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy, pokiaľ dôjde k neplneniu, či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy. Tomuto postupu však predchádza dôsledné zisťovanie, ktoré môže vyústiť do skutkového záveru o tom, že sa povinný podrobuje rozhodnutiu, prípadne, že existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Zistenie týchto skutočností bráni nariadeniu i uskutočneniu výkonu rozhodnutia a spôsobuje zastavenie konania o výkon rozhodnutia. Pokiaľ súd zistí, že povinný splnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom, je naplnený zákonný dôvod pre zastavenie konania o výkon rozhodnutia podľa § 390 písm. e) CMP.

29. Odvolací súd sa plne stotožňuje s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavil a zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre tak učinil. Odvolací súd len pre úplnosť zdôrazňuje, že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že styk otca s maloletou riadne prebieha a nebolo preukázané porušovanie povinností vyplývajúcich z exekučného titulu povinným v takom rozsahu, ktorý by odôvodňoval pokračovanie vo výkone rozhodnutia. V tomto smere odkazuje na správne zistenie a konštatovanie súdu prvej inštancie, že povinný má trvalý pobyt mimo adresy trvalého bydliska maloletej a sú vzdialené od seba asi 100 km, preto nutnosť prevozu maloletej povinného ukracuje o čas vyhradený pre styk s maloletou. Je nesporné, že čas prevozu sa nedá presne určiť a predvídať dopravnú situáciu v ten - ktorý deň, preto i odvolací súd považuje meškanie v dĺžke zhruba 20 minút za tolerovateľné. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd preukázané, že povinný neporušuje svoje povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu a vo výkone rozhodnutia súdu nie je potrebné pokračovať, pretože povinný dobrovoľne plní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

30. Odvolaciemu súdu nedá na tomto mieste neapelovať na oboch rodičov, že detstvo maloletej je nezvratne poznačené ich rozchodom a maloletá ku svojmu zdravému psychickému a fyzickému vývoju potrebuje oboch rodičov, ktorí musia svoje vzájomné averzie potlačiť a umožniť tak maloletej mať pocit, že vyrastá v milujúcom a zdravom prostredí. Tak ako matka by mala tolerovať primerané meškania otca pri návrate maloletej zo styku u neho, tak otec musí vyvinúť všetko úsilie, aby styk uskutočňoval a plánoval v rozsahu ustanovenom mu rozhodnutím o úprave styku. Ak má povinný záujem, aby sa styk s maloletou uskutočňoval v širšom rozsahu, ako je určený rozhodnutím, musí tak byť len so súhlasom matky a maloletej, pretože len nevynútený, dobrovoľný styk s maloletou za súčasného súhlasu tak rodičov i samotnej maloletej sa dá definovať, ako styk, ktorý je realizovaný v najlepšom záujme maloletej. Odvolací súd vyjadruje presvedčenie, že rodičia nájdu spoločnú reč s cieľom neprenášať

vlastné konflikty a nehody na maloletú, ktorej psychická a fyzická pohoda by mala byť ich prioritou a nájdú tak spoločne cestu k obnoveniu zdravých rodinných vzťahov. Vzájomnou kooperáciou rodičov je možné, že sa pozitívne zmení aj ich vzájomný vzťah.

31. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V mimosporových konaniach upravených CMP platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).